Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26487
Copyright: Admont, Benediktinerstift

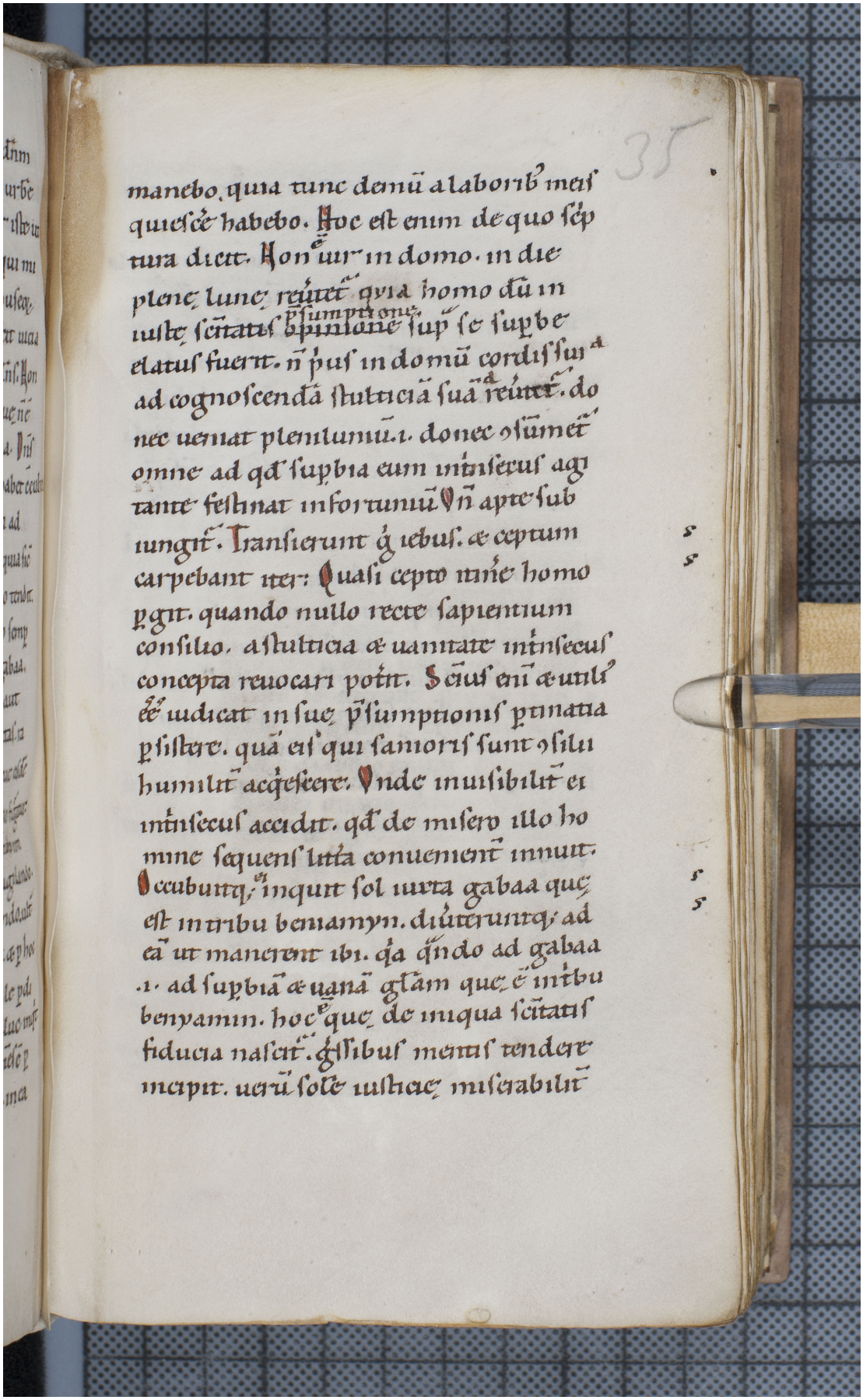

35

manebo. quia tunc demũ a laboribus meis
quiescere habebo. Hoc est enim de quo scrip
tura dicit. Non ueri in domo. in die
plene lune reuertet. quia homo dũ in
iuste scitatis psumptione sup se supbe
elatus fuerit. n̄ prius in domũ cordis sui a
ad cognoscendã stulticiã suã reuertet. do
nec uenat plenilunũ. i. donec osumet
omne ad qd supbia eum intrinsecus agi
tante festinat in fortunũ. Vn̄ apte sub
iungit. Transierunt g̃ iebus. et ceptum
carpebant iter: Quasi cepto itine homo
pgit. quando nullo recte sapientium
consilio. a stulticia et uanitate intrinsecus
concepta reuocari potest. Sciũs enim et utilẹ
esse iudicat in suę psumptionis pinatia
psistere. quã eis qui sanioris sunt osilio
humilit acqescere. Vnde inuisibilit ei
intrinsecus accidit. qd de misero illo ho
mine sequens lita conuenient innuit.
Occubuntq; inquit sol iuxta gabaa quę
est in tribu beniamyn. diuiteruntq; ad
eã ut manerent ibi. qa qndo ad gabaa
.i. ad supbiã et uanã glãm quę ẽ in tribu
benyamin. hoc quę de iniqua scitatis
fiducia nascit. gressibus meis tendere
incipit. uerũ sole iustitiae miserabilit